

Mgr. Radek Jilg

ADVOKÁT

č. ČAK 8751

Ladova 2044/3, 128 00 Praha 8

tel.: 224 242 771, e-mail: jilg@ak-jilg.cz

Nejvyššímu soudu ČR

prostřednictvím

Obvodní soud pro Prahu 7

Ovocný trh 14

112 96 Praha 1

V Praze dne 18. 8. 2023

ke sp. zn.: 24 T 107/2022

Odsouzený: Spolek svobodné rádio, IČO 04639855
se sídlem V Zátíší 333, Braškov

Obhájce: Mgr. Radek Jilg, advokát ev. č. ČAK 8751
se sídlem Ladova 2044/3, 128 00 Praha 2

Věc: Dovolání proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 7. 7. 2023, sp. zn. 44 to 150/2023, ve spojení s rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 3. 3. 2023, sp. zn. 24 T 107/2022

Datovou schránkou

Přílohy: plná moc a dále dle textu

I.
řízení před soudem I. stupně

V trestní věci vedené pod sp. zn. 24 T 107/2022 vydal dne 3. 3. 2023 Obvodní soud pro Prahu 7 rozsudek, kterým uznal právníckou osobu Spolek Svobodné rádio vinnou

ad II.) z přečinu popírání, zpochybnování, schvalování a ospravedlňování genocidia podle § 405 tr. zákoníku,

za což jsem byla odsouzena

podle § 405 tr. zákoníku a § 23 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právníckých osob a řízení proti nim, k trestu uveřejnění rozsudku v rozsahu výrokové části s velikostí a typem písma odpovídajícími písemnému vyhotovení rozsudku prostřednictvím veřejné internetové sítě na adrese rádia Svobodné rádio www.svobodne-radio.com ve lhůtě 30 dní od právní moci rozsudku na dobu nejméně 90 dní.

Uvedeného se právnícká osoba Spolek Svobodné rádio měla dopustit prostřednictvím spoluodsouzeného Kapala jako člena výboru statutárního orgánu a partnera předsedkyně výboru Soni Zikmundové, který má navíc trvalý a rozhodující vliv na řízení spolku a jeho mediální činnost jako naplňování jediného účelu, při kterém se jako hlavní osoba spolku a rádia též prezentuje, v rámci činnosti a v zájmu spolku nejdříve připravil téma a formát a pozval hosty, poté dne 2. 7. 2020 od 20.48 hodin vytvořil prostor vytvořil prostor a uskutečnil prostřednictvím obž. Kapala jako moderátora z přesně nezjištěného místa v rámci „diskuzního“ formátu Studio Beta Svobodného rádia provozovaného spolkem na adrese www.svobodne-radio.com (též varianta se s-svobodne-radio.cz) rozhovor vedený prostřednictvím komunikačního programu Skype a veřejné internetové sítě s pozvanými hosty - obž. Skálou z místa bydliště v Praze 2 a obž. Václavíkem vystupujícím pod pseudonymem Jiří Sifrin z místa bydliště ve Staré Huti, rozhovor s vědomím ostatních obžalovaných živě vysílal a zvukový záznam o délce 1:46:35 spolu s žádostí o finanční příspěvky posluchačů pro spolek a poděkování za ně uveřejnil jako trvale neomezeně dostupný na veřejné internetové síti na své adrese Svobodného rádia v odkazu <https://svobodne-radio.com/2020-07-02-studio-beta-josef-skala-a-jiri-sifrin-katyn/> (též varianta se svobodne-radio.cz) a na kanále „Spolek Svobodné rádio“ umístěném na platformě YouTube <https://youN.be/DhBv15bsQ0> pod názvem 2020–07–02 — Studio Beta — Josef Skála a Jiří Šifrin - Katyn; — přičemž v průběhu rozhovoru obž. Kapal, Skála a Václav& ve vzájemné shodě a podpoře opakovaně veřejně odmítali, relativizovali a zlehčovali výlučnou odpovědnost komunistického Sovětského svazu za tzv. katyňský masakr, jeho samotnou podstatu, rozsah a průběh včetně označení skutečného pachatele, způsob spáchání masakru, určení a počet obětí uváděním nepravdivých, neúplných a zkreslených skutečností mj. s účelovými odkazy na údajné závěry a důkazy, které vytvořil a již použil Sovětský svaz a jiné

subjekty a osoby v jeho zájmu k zatajování skutečné viny, povahy a rozsahu událostí před přiznáním odpovědnosti na nejvyšší politické úrovni Sovětským svazem a nástupnickou Ruskou federací v letech 1990, 1992 a 2010, přičemž tzv. katyňský masakr je souhrnným označením pro válečný zločin jako sérii masových vražd převážně polských válečných zajatců v počtu více než 15 tisíc a dalších obětí spáchaných na více místech v první polovině roku 1940 na příkaz komunistického vedení organizovaně a cíleně Sovětským svazem, konkrétně příslušníky sovětské tajné služby NKVD, což je notoricky známou a jasně prokázanou historickou skutečností, během vysílaného pořadu obž. Kapal formálně v pozici moderátora uváděl, že vše je trošičku jinak, než se nám snaží v současné době namluvit, v poslední době se ohýbá a otáčí historie a je třeba s obžalovanými přiblížit, co se v Katyni stalo, jak to tak vypadá, celý případ byl zkonstruován nacisty za podpory polské protiruské vlády, dokumenty o vině předané Sovětským svazem měly být vyrobeny dodatečně s datovými a faktografickými nesrovnalostmi, šlo o uměle vytvořené falzum, místa vraždění označil za nesmyslná, odhalení masakru a pozdější přiznání viny prohlásil za podvod, na kterém se podíleli Chruščov, Gorbačov a Jelcin jako pozdější představitelé Sovětského svazu a Ruska, hovořil o údajných manipulacích s důkazy, dotazoval se ostatních obžalovaných, zda tzv. katyňský masakr byl nebo nebyl a zda byli vinni Sověti či Němci, následně v přítakání odpovědi obž. Václav-11m uvedl, že ani on si nedovede představit, že by byla viníkem sovětská strana.

II.

řízen í před soudem II. stupně

Proti tomuto rozsudku v zákonné lhůtě podala právnická osoba Spolek Svobodné rádio odvolání, o kterém dne 7. 6. 2023 rozhodl Městský soud v Praze (v rozsudku je však chybně vyznačeno datum jeho vydání dnem 7. 7. 2023), pod sp. zn. 44 To 150/2023, tak, že jej podle § 256 tr. řádu zamítl.

III.

přípustnost a důvody dovolání

Proti uvedeným rozsudkům podává Spolek Svobodné rádio tímto prostřednictvím svého obhájce v zákonné lhůtě dovolání. Rozsudek soudu druhého stupně byl jeho obhájci doručen datovou schránkou dne 29. 6. 2023.

Dovolání je přípustné ve smyslu ust. § 265a trestního řádu, neboť napadené rozhodnutí soudu druhého stupně je již pravomocné, a to ode dne 7. 6. 2023, a zákon zde dovolání přípouští.

Pokud se týká důvodu dovolání, tak jej Spolek Svobodné rádio spatřujej jednak v ust. § 265b písm. g) trestního řádu, kdy ve vztahu k rozhodným skutkovým zjištěním nebyly

nedůvodně provedeny navrhované procesní důkazy, jednak také v ust. § 265b písm. h) trestního řádu, kdy rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení. Konkrétní námitky podporující tento dovolací důvod jsou dále v textu.

Toto dovolání směřuje proti výrokům o vině i trestu.

IV. nedůvodné neprovedení navrhovaných důkazů

Pokud jde o vlastní námitky směřující k podpoření dovolacího důvodu podle ust. § 265b písm. g) trestního řádu, tak se jedná zejména o následující.

Soud prvního stupně ve svém rozsudku uvádí, že *„prováděl dokazování předložením a čtením vyjádření odborníků z historických oborů a institucí ke stavbě a obsahu pořadu.“* Za tímto účelem se soud obrátil mj. také na Doc. PhDr. Jiřího Vykoukala, Csc. Doc. Vykoukal je historik se specializací na středovýchodní Evropu působící na FSV UK. Jak uvádí soud v bodě 2. úplně dole na str. 5 a dále na str. 6 prvostupňového rozsudku, doc. Vykoukal uvedl, že je *„zřejmý záměr „diskuze“ popřít sovětskou odpovědnost za katyňské vraždy“*. Spolek Svobodné rádio upozorňuje, že přes jeho, a rovněž i ostatních v tu chvíli spoluobžalovaných, snahu o to, aby byl doc. Vykoukal vyslechnut, byla tato žádost zamítnuta.

Obdobně však došlo k zamítnutí návrhu na vyslechnutí Doc. PhDr. Jiřího Friedla, Ph.D., DSc., historika působícího u AV ČR a věnujícího se dějinám Polska, československo-polským a česko-polským vztahům ve 20. století. Doc. Friedl však ve svém expertním stanovisku ze dne 7. 4. 2021 uvedl, že u ně a dalších spoluobžalovaných spatřuje *„deficit elementárních znalostí problematiky a širších historických souvislostí.“*

V opakovaně zamítnutých návrzích na výslech expertů ze strany prvostupňového soudu tak v situaci, kdy se sám ve svém rozhodnutí z velké části opírá o jejich stanoviska, lze spatřit hrubé porušení zásady rovnosti stran a práva na obhajobu. Soudní proces, a v trestním řízení pak obzvlášť, by měl být vždy založen na maximální možné míře férovosti a rovnosti všech stran. Toto tak plně zahrnuje i právo na obhajobu a předložení potřebných důkazů. V daném případě tak právo svědčící Spolku Svobodné rádio na konfrontaci stanovisek a závěrů uvedených znalců s jeho závěry a argumenty. Pouze v případě, že by mu, a dalším spoluobžalovaným, byl dán tento prostor k aktivní obhajobě, mohlo dojít k vyjasnění případných nejasností a pochybností, které mohly být stěžejní pro úvahy soudu o jeho vině a na ní navázaném výroku o trestu.

Pokud došlo ze strany prvostupňového soudu k opakovanému zamítnutí veškerých návrhů na tyto výslechy, mohlo rovněž dojít k narušení několika dalších principů trestního řízení, např. nezávislosti soudu při posuzování důkazů, resp. zásady volnosti jejich

posuzování. Posledně jmenovanou zásadu soudy obou stupňů v obou napadených rozsudcích vyzdvihovaly jako neprůstředný argument pro zamítnutí provedení důkazů obhajoby. V duchu již řečeného se tento jejich argument jeví přinejmenším jako ironický, ne-li dokonce absurdní.

Musím zdůraznit, že v konečném důsledku by konstantní zamítání návrhů na tyto výslechy, ač by tato konfrontace byla přínosná a žádoucí, mohlo narušit ústavní právo na spravedlivý proces. Soud, který ctí tuto zásadu, by měl vždy zohledňovat předkládané důkazy a umožnit jejich provedení.

Jako alarmující se také jeví argument soudu prvního stupně, proč zamítl výše uvedené návrhy na dokazování v bodě 2. na str. 7 zhruba uprostřed stránky:

„projednání obžaloby by poskytlo pachateli bez sebereflexe pouze další prostor k pokračování v páchání trestné činnosti, a to navíc veřejně za příp. mediální pozornosti, za přítomnosti a nuceného zapojení stran a soudu do nemístných (potenciálně trestných) diskusí nebo polemik.“

Zde je třeba zdůraznit, že pokud soud chtěl zabránit, aby obhajoba Spolku nezazněla v mediálním prostoru či před veřejností přítomné v jednacím síni, má soud k dispozici ust. § 200 odst. 1 trestního řádu. V souladu s tímto ustanovením mohlo dojít k vyloučení veřejnosti, byť jen pro část hlavního líčení, případně k vyloučení zástupců médií či omezení jejich činnosti. Soud má tedy dostatek zákonných nástrojů, aby mohl věc nerušeně projednat. V žádném případě však nelze akceptovat upření práva na obhajobu.

Vzhledem k výše uvedenému je tak poněkud zarážející, že se závěry o absenci nutnosti neprovedení důkazů navrhovaných obhajobou ztotožnil i Městský soud v Praze jako soud odvolací (viz bod 14. rozsudku sp. zn. 44 To 150/2023).